

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium circa sitim nostræ salutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

& negotiis, quomodo illi, qui desiderant salvari, omnes curas, labores, & cogitationes dirigunt ad suum interitum? Causa huius est, quia salutem suam tam frigidè desiderant, ut non habeant eam pro cynosura vitæ & actionum suarum. Non ergo cogitare poterunt hi, qui cupiunt salvari, se voti sui compotes fore, si desiderium eorum tale non sit, ut omnia dirigantur ab eo; cum videant, Christum totam vitam suam direxisse ad salutem nostram, cuius siti ardebat.

E X E R C I T I U M

Circa sitim nostræ salutis.

I.

*Etiannum
Redemptor
in Cælo sicut
salutem
nostram.*

Aliam sitim habes, Domine Redemptor & Salvator meus! quæ nondum sedata est. Cum ea natus, vixisti, mortuus, resuscitatus, in cælum assumptus es, & eandem adhuc retines, ac retinebis usque ad mundi finem; sitim salutis animarum, quæ non cessabit, donec omnia bona tua illis largitus gloriosè regnes in eis. O amor divine, quàm cupis communicare te ipsum! Et o Bonitas divina, tuâ quid refert, sive salver ego, sive condemner? aut quid ego tibi dare possum, quod non habeas, ut deliciæ tuæ sint esse cum filiis hominum, possidere illorum animas, dare illis aquam vivam, ac transformare totas in te? Conquereris, si te non amem, ac semper sitis hanc animam pauperem, & ejus amore delectaris. Propter animas te ipsum totum effundis, ac videris oblitus tuæ Majestatis. Ex una parte vis æstimari ut infinitus ac divinus; ex altera sic abriperis amore animarum, ac si esses ipsis æqualis, & familiarissimus: deponis apud eas, quæ te amant, tuas querelas, & vicissim querelas earum accipis: amplecteris illas & æstimas, si te humaniter excipiant. Aperis eis tua secreta, & accipis secreta earum: si te fugiunt, eas insequeris; illuminas eas, si te non agnoscant; exhilaras mœstas; consolaris, cum te recipiunt; gaudes ab eis possideri; te das eis in manus, & largiris, quidquid habes. O Divine amor, nihil petis à tuis, nisi amorem: qui te non amat, is te non intelligit: sed qui te amat, non est, quod ex te quærat; amor ipse intelligit causas horum affectuum.

Ignis

Ignis consumens es, DEUS meus, & semper vis habere, quod arripas: & cum non possis facere, ut simus dii per substantiam, vis ut tales simus per beneficia tua, opes caelestes, ac beatitudinem. Denique nec lingua exprimere, nec auris audire, nec humana ratio potest assequi: solus amor potest experiri, quæ parasti purè diligentibus te. Sitis hujus amoris amore sedatur, ac donec omnes *Sitim ejus* habeas tecum, non cessabit; quia nihil est, quod possit ei fatis-*amor sedat.* facere, nisi id ipsum, quo beatus es.

II. O quoties, Amor divine, tibi fel & acetum præbui, pro amore, quem debebam! Et quare te non amo? quare, bone Jesu, non amo te toto corde? quid extra te invenio, quod comparem tecum, ut illud amem, non te, qui tantopere hoc desideras? fecisti hanc animam tui capacem, & ego alia quæro extra te! Sed cum indideris ei famem ac sitim tui divini Boni, quando illam fero in alia, non sedatur, sed crescit fames ac sitis; quia nulla res potest ei satisfacere, nisi tu: & hoc ego non intelligo. Ergo, Domine, tu semper sitis meam salutem, & recusas fel & acetum; ego verò meam sitim non relinquo, quia non possum, nisi te solo. Obliviscere, DEUS meus, obliviscere malorum, quæ hactenus feci: nunc revertor ad te, desidero te, cupio te, vita animæ meæ. Consigno tibi illam, quam sic diligis: ne fastidias ejus miserabilem statum, in quo reperis eam. Renuntio post hac omni alteri amori: fac tu, Domine, ut nauseem alia omnia, præter te; quia nunc te solum desiderat anima mea, ac desiderat te magis magisque amare.

III. Quemadmodum cervus fatigatus ac sitibundus desiderat fontes aquarum, ita anima, mundum secuta, & se ipsam fastidians, desiderat te, DEUS. Siti deficiens anhelat ad te, qui es fons aquæ vivæ: quando veniam & apparebo ante te, DEUS meus, ut videam felicitatem, gratiam, & pulchritudinem vultus tui? Interea dum te quæro nec invenio, sustento me lacrimis meis; illæ sunt mihi pro cibo die ac nocte, dum interiora mea inquirunt te, DEUS salutis meæ, thesaurus ac beatitudo mea! In hac terra deserta, in via, & arida sine aqua, quærit te anima mea cum desiderio videndi gloriam tuam. Non me suspendas diu-

tius, amor divine! noli vindicare præteritam ingratitude: noli me pro felle & aceto, quod tibi porrexi, punire abscondendo faciem tuam, quæ sola satiare me potest. Quod si ego non mereor, tu satia te ipsum inflammando me, ac transformando totum in te.

*DEVM
amans ce-
tera omnia
nauseat.*

IV. O vita, & segura spes animæ meæ! noli tardare. Quando te potiar, ac tu purificaveris hunc spiritum, tunc ero totus tuus, ac tu meus; tunc quidquid tu non eris, nauseabo: tunc sine jactura dimittam omnia, quia me habebis pro tuo: tunc dilatabitur anima mea; tunc habebis, & poterò omnia, & omnia me ducent ad te, tibi que conjungent. Tu scis, quòd non possim tibi dare totum amorem meum, nec sedare sitim, quam habes, nisi tu mihi des aquam vivam. Hanc, Domine, promisisti his, qui cum desiderio & fide petunt à te. Fidem ac desiderium tu debes mihi dare, ut omnia tibi debeam. Desidero te, Deus meus, & credo, quòd omnia mihi dare possis: cor meum tibi supplicat, & invocat te, ô Fons aquæ vivæ! Fac in corde meo flumen aquæ vivæ salientis in te, ô Vita æterna! Currat meum desiderium semper ad te, amor meus semper te quærat. O vera vita! quando vivam solùm per te? O Spes superna! quando perveniam, ut videam te? O Thesaure divitiarum infinitarum! quando contemniam omnia terrena!

O Mater Dei purissima, Advocata precum nostrarum, & Mediatrix votorum! per illam afflictionem, quam habuisti, cum videres dilecto Filio tuo præberi acetum pro aqua, rogo te juva me, ut ab illo obtineam ejus amorem, sine quo ipsi placere non possum, nec liberari à malis meis. Ideo te habemus pro Domina & Refugio peccatorum, ut intercessione tua consequamur, quod non meremur. Quod à te peto, justum est: remove tu, quidquid impedit ô clemens, ô pia, ô dulcissima Virgo & Mater sanctissima! O Curia cælestis quæ natus in aqua viva, totaque ardes amore vivo, in quo flagrat sitis animarum exultantium, juva hanc, quæ ad consortium tuum aspirat: ama pro me hunc Dominum, lauda illum & largire mihi vel pauxillum de igne, quo ardes, ut inflammer & ego.

EXER-